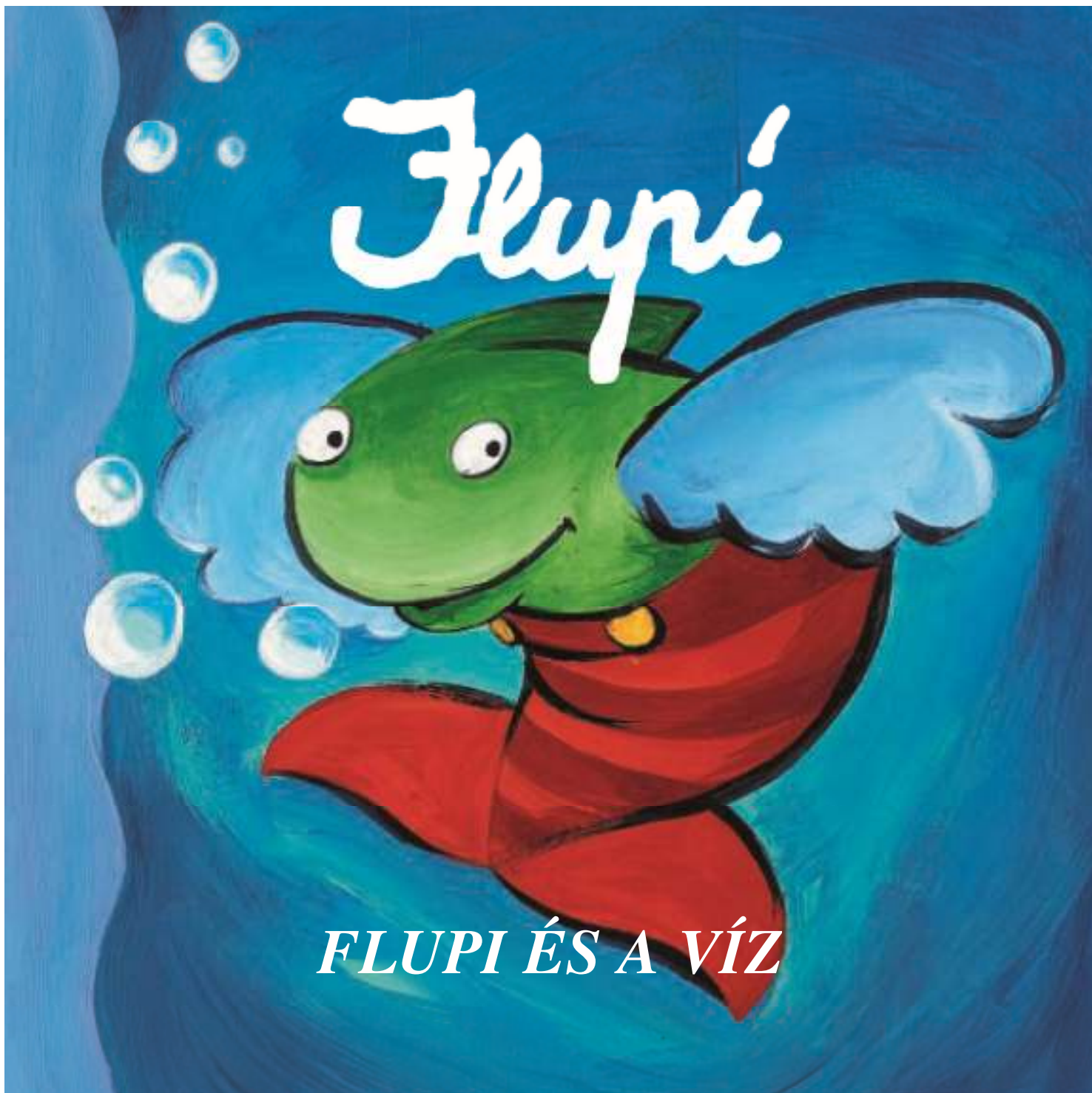

Flupi

FLUPI ÉS A VÍZ

FLUPI ÉS A VÍZ

Szöveg: Wilfried Vandaele

Rajzok: Tini Bouters

Magyar fordítás: Gellér Zita

**Környezetvédelmi
és Vízügyi**
Minisztérium

Egy nagy erdő közepén egy különös állatka élt. Flupinak hívták.
Tudott repülni, mint a madár és úszni, mint a hal.
Flupi egy kicsit járni is tudott, de csak lassan.
Egy friss vizű szép kis tóban lakott.
Egy napon Flupi elhatározta, hogy elindul világot látni.
Fogta a batyuját, elemózsiát tett bele és útra kelt.
Barátja, Csuszi, a csiga is elkísérte.

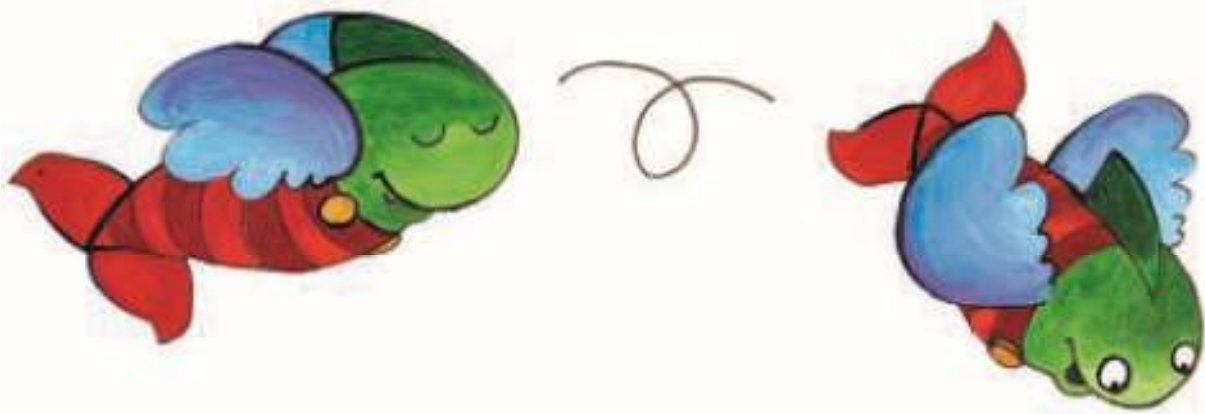

Egy idő múlva mindketten nagyon elfáradtak. Meg is éheztek.

Falatoztak a batyuból és leheveredtek a fűre pihenni.

- Én már nem tudok többet menni, túlságosan fáradt vagyok - mondta Csuszi. - Menj egyedül tovább.
- Én sem tudok már tovább gyalogolni - válaszolta Flupi -, ám repülni még jól tudok. De mit csináljak a batyummal? Túl nehéz, hogy magammal vigyem a hátamon repülés közben.
- Majd én vigyázok a batyudra, amíg visszajössz - válaszolta Csuszi.
- Jó - nevetett Flupi -, útközben majd találok magamnak valami ennivalót.

Flupi néhány szárnycsapással felröppent magasan az égbe. Keresztülrepült az erdő fölött. Nemsokára házakat pillantott meg, amelyeket emberek építettek. Egy egész falut. Egy kis folyó szelte keresztül a falut.

- Csodás - gondolta Flupi. - Megmártózom a vízben, nagyon jól fog esni. Le is szállt.

Úszkált a vízben és nagyon tetszett neki. Egyszer csak egy hallal találkozott.

- Jó napot, Hal úr, hogy van? - kérdezte Flupi.

- Rosszul - válaszolta a hal -, beteg vagyok. Piszkos a víz, nem egészséges.

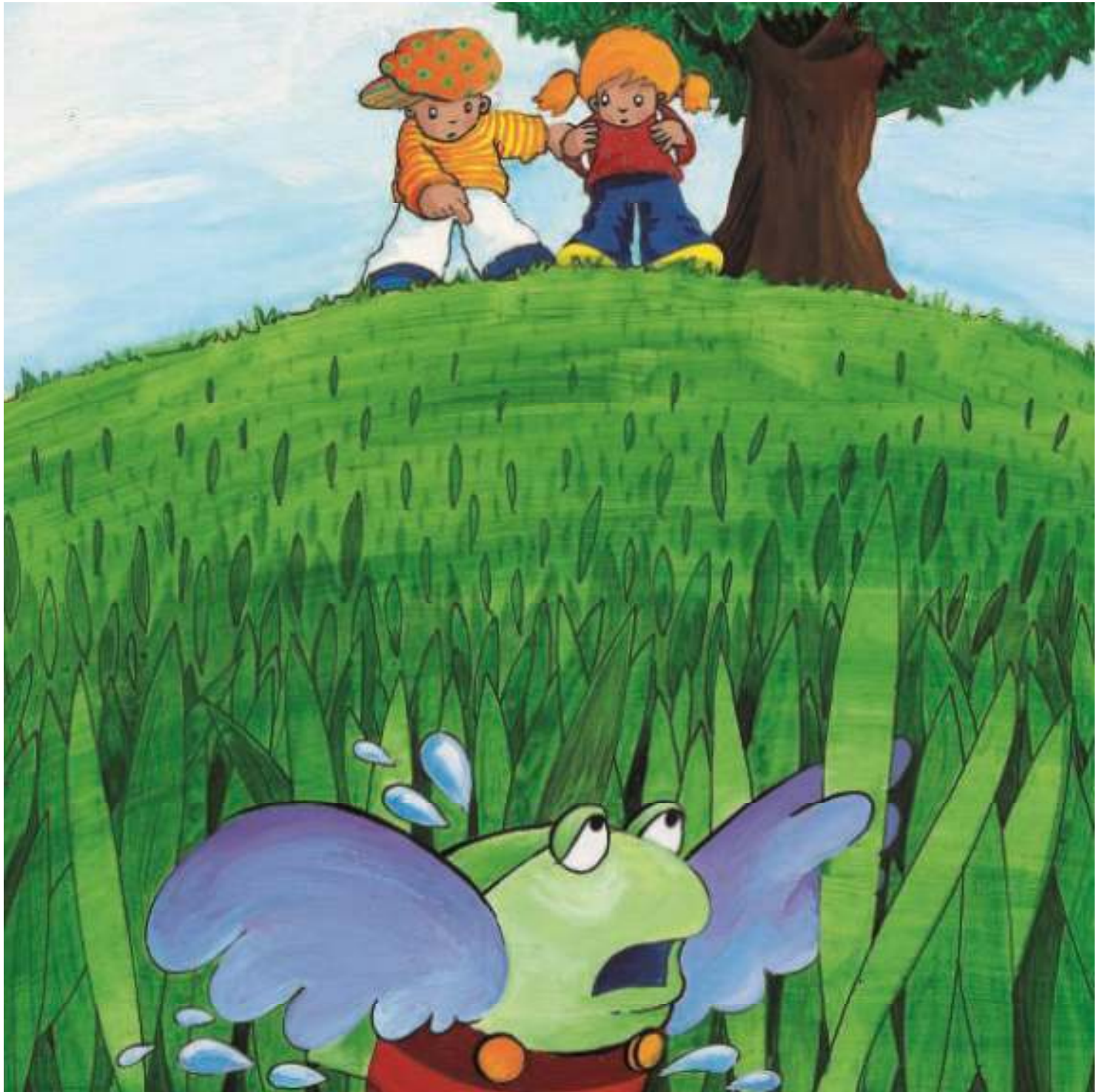
- Az nem lehet - válaszolta Flupi -, én nagyon jól érzem itt magam! - és vidáman tovább úszott.

Hirtelen megfájdult a feje, émelygett a gyomra és égni kezdett a szeme. Mindene fájt és alig tudott megmozdulni. Felevickélt a felszínre levegőt venni. Megkapaszkodott a folyóparti fűben. - Segítség, nagyon beteg vagyok, meghalok! - kiabált Flupi.

Szerencsére Berci és Panni éppen arra sétált.
Az iskolából ballagtak hazafelé a vízparton.
- Nézd - kiáltotta Berci -, látok ott egy kis állatot. Megfogom.

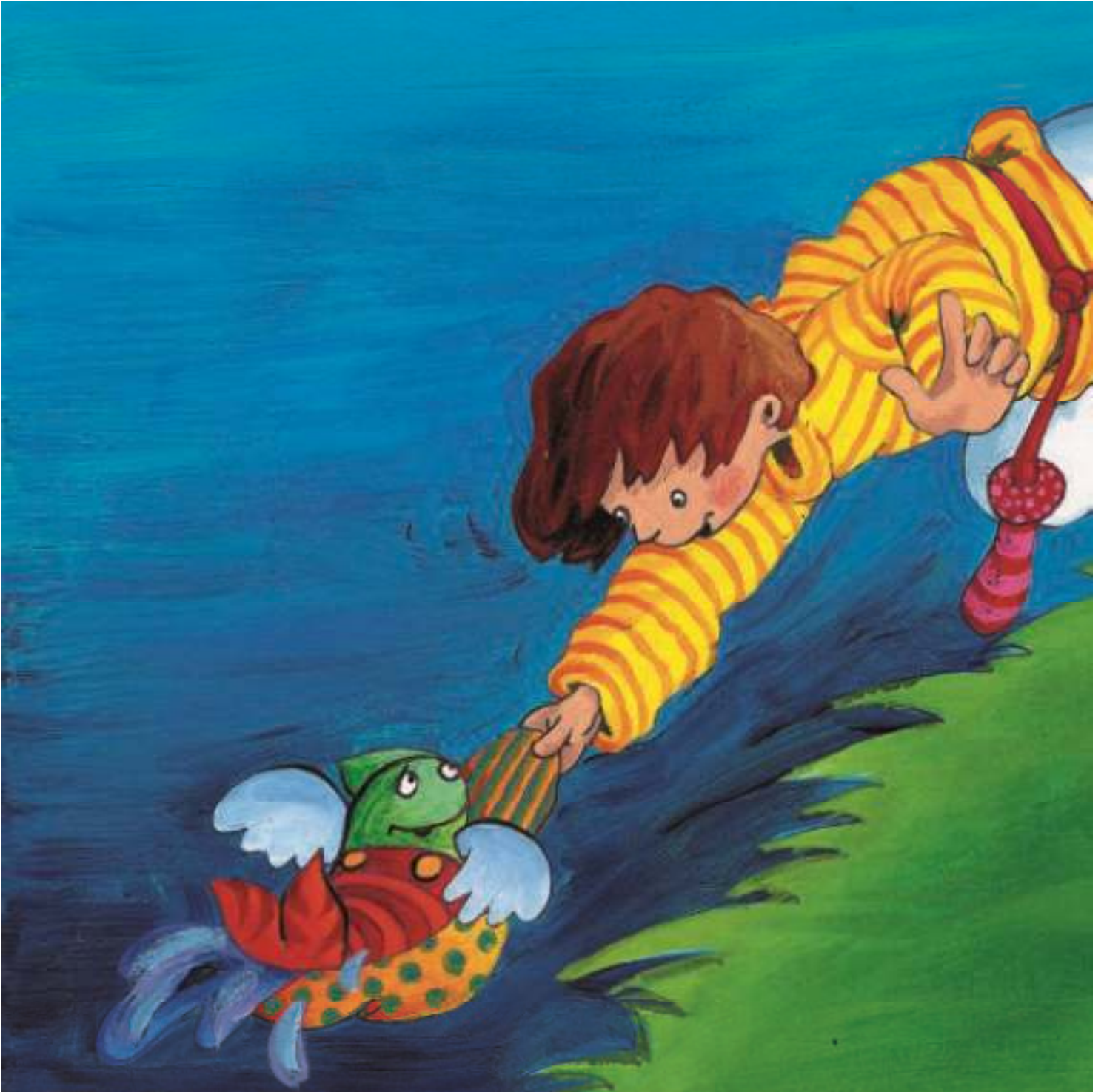

- Vigyázz - figyelmeztette Panni. - Itt az ugrókötelem, kösd a derekadra, nehogy beleessél a vízbe. Berci a kötélt egyik végét a derekára kötötte, a másikat egy fa törzsére. Óvatosan leereszkedett a víz szélére.

Sapkájával kihalászta Flupit a vízből.

- Hurrá, megvan - kiáltotta Berci boldogan.
- Köszönöm - rebegte Flupi -, de nagyon beteg vagyok a piszkos víztől. Ki tud engem meggyógyítani?

- Várj csak - mondta Panni -, elmegyünk a papámhoz.
Ő biztosan segít nekünk. Ő sokat tud a természetről.

A gyerekek elszaladtak Flupival Panni papájához.

A papája megtöltött egy nagy tartályt tiszta vízzel és néhány csinos vízínövényt is tett bele. Panni beleengedte Flupit a vízbe.

- Most pihenj egy kicsit - mondta, és adott neki egy puszit.